

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 maja 2012 r.

Poz. 589

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 2012 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14–17 w brzmieniu:

„14) doświadczenie zawodowe – doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej w danym zawodzie;

15) kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych – ukończenie z wynikiem pozytywnym, poświadczone dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem wydanym przez właściwy organ, programu studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w którym ma ona siedzibę, pod warunkiem że czas trwania studiów niezbędny do ich uzyskania wynosi co najmniej 3 lata;

16) wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji – świadczenie pracy, w ramach zatrudnienia, przez cudzoziemca posiadającego kompetencje potwierdzone wyższymi kwalifikacjami zawodowymi, który, niezależnie od zachodzącego między stronami stosunku prawnego, wykonuje pracę na rzecz lub pod kierownictwem innej osoby za wynagrodzeniem;

17) wyższe kwalifikacje zawodowe – kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych albo co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych, niezbędne do wykonywania pracy określonej w umowie o pracę lub w ofercie pracy.”;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy prowadzące postępowania w sprawach o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”, oraz o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pouczają cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach.”;

3) użyty w art. 16 w ust. 1 w pkt 2, w art. 26 w ust. 1 w pkt 17, w art. 53 w ust. 1 w pkt 13, w art. 54 w pkt 2, w art. 56 w ust. 2 w pkt 1, w art. 57 w ust. 3 w pkt 1, w art. 59, w tytule rozdziału 5, w art. 64 w ust. 6, w art. 65 w ust. 1 i 7, w art. 67 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 69 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 1 w pkt 1 i 5, w ust. 2–4, w art. 70, w art. 71 w ust. 1, 4 oraz 5 w pkt 2 i 3, w art. 71a, w art. 71b w ust. 1–3, 6a, 7 oraz 8–10, w art. 71c w ust. 1, w art. 71d, w art. 72 w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 3 w pkt 3, w art. 73 w ust. 1, w art. 74 w ust. 6, w art. 75 w ust. 1,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 98) oraz

2) dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17).

w art. 77 w pkt 4, w art. 80 w ust. 1 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 3, w art. 81 w ust. 1, w art. 88 w ust. 2, w art. 89 w ust. 1 w pkt 2, w art. 96 w ust. 2 w pkt 2, w art. 97 w ust. 2 w pkt 1, w art. 100l, w art. 100n w ust. 1 w pkt 2 i 5, w art. 100u w pkt 2, w art. 101 w ust. 3 w pkt 2, w art. 124 w ust. 1 w pkt 1 w lit. j, w art. 126 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 128 w ust. 1a w pkt 1 i 2 oraz w art. 148 w ust. 1 w pkt 7 w lit. c wyraz „WE” zastępuje się wyrazem „UE”;

4) w art. 53 w ust. 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1–7), zwanego dalej rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, z adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego, zawarta z właściwą placówką naukową tego państwa, przewiduje przeprowadzenie badań naukowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

5) w art. 54 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.”;

6) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji

Art. 63a. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, udziela się cudzoziemcowi, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli:

1) cudzoziemiec:

- a) jest stroną umowy o pracę lub przedwstępnej umowy o pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na okres przynajmniej 1 roku,
 - b) spełnia wymagania kwalifikacyjne i inne warunki w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394),
 - c) posiada wyższe kwalifikacje zawodowe,
 - d) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) posiada zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska, wykonywanie zawodu lub prowadzenie innej działalności, gdy obowiązek jej uzyskania wynika z odrębnych przepisów;
- 2) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy;
- 3) roczne wynagrodzenie brutto, wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub w przedwstępnej umowie o pracę, nie będzie niższe niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63o.

Art. 63b. 1. Ustalenie, czy podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy, następuje na podstawie informacji starosty, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, cudzoziemiec dołącza do wniosku o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

3. O udzielenie informacji, o której mowa w ust. 1, występuje podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy.

Art. 63c. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, udziela się na okres dłuższy o 3 miesiące od okresu wykonywania pracy, jednak nie dłuższy niż 2 lata.

Art. 63d. Przepisu art. 63a pkt 2 nie stosuje się, gdy:

- 1) zawód, w którym cudzoziemiec wykonuje pracę lub rodzaj pracy, która jest mu powierzona, znajduje się w wykazie zawodów i rodzajów pracy, w stosunku do których informacja starosty, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagana z uwagi na sytuację na lokalnym rynku pracy, w szczególności przy uwzględnieniu liczby zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy w poszczególnych zawodach w stosunku do liczby ofert zgłoszonych do powiatowych urzędów pracy;
- 2) cudzoziemiec posiadał zezwolenie na pracę u tego samego podmiotu powierzającego mu wykonywanie pracy na tym samym stanowisku lub cudzoziemiec ubiega się o kolejne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w związku z wykonywaniem pracy u tego samego podmiotu i na tym samym stanowisku;
- 3) cudzoziemiec był już legalnie zatrudniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres 2 lat na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a;
- 4) brak takiej konieczności wynika z odrębnych przepisów.

Art. 63e. Uzyskanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie zwalnia z określonych odrębnymi przepisami wymogów, od spełnienia których uzależnione jest wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności zawodowej.

Art. 63f. Wniosek cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, pozostawia się bez rozpoznania, gdy:

- 1) cudzoziemcowi udzielono zgody na pobyt tolerowany, azylu lub korzysta z ochrony uzupełniającej, ochrony czasowej, lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemiec ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;
- 3) cudzoziemcowi udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;
- 4) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen wydanej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2;
- 6) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wydaniu decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu lub o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także w przypadku przedłużenia tego terminu;
- 7) cudzoziemiec został zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia, lub został zastosowany w stosunku do niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, lub gdy cudzoziemca pozbawiono wolności wskutek wykonania orzeczenia sądowego;
- 8) cudzoziemiec ubiega się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18, lub posiada takie zezwolenie;
- 9) cudzoziemiec jest pracownikiem przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo oddelegowany przez pracodawcę, w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) cudzoziemiec jest pracownikiem sezonowym;
- 11) cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowie międzynarodowej, dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami.

Art. 63g. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:

- 1) nie spełnia warunków do udzielenia tego zezwolenia określonych w art. 63a;
- 2) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
- 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie;
- 6) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany;
- 7) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi:
 - a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, i w ciągu 2 lat od skazania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie,
 - b) został prawomocnie ukarany za przynajmniej jedno z wykroczeń, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Wojewoda odmawia udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, jeżeli nie otrzymał powiadomienia, o którym mowa w art. 63j lub w art. 63k ust. 2, chyba że cudzoziemiec wykazał, że powiadomienie to nie zostało doręczone z powodów niezależnych od niego.

3. Do czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 63h. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:

- 1) ustały przyczyny, dla których zezwolenie to zostało udzielone;
- 2) przestał spełniać warunki do udzielenia posiadanego zezwolenia określone w art. 63a;
- 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 63g ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7;
- 4) bez wymaganej zmiany zezwolenia zmienił podmiot powierzający wykonywanie pracy, stanowisko lub wynagrodzenie, określone w zezwoleniu.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli okres pozostawiania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia oraz wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia i cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 63j, lub że powiadomienie to nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od niego.

Art. 63i. Cudzoziemiec, który zamieszkiwał przez okres co najmniej 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie wydanego przez to państwo dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE”, i zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, nie później niż w terminie 1 miesiąca od przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje do wojewody z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

Art. 63j. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w ciągu 7 dni powiadamia o utracie pracy wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca.

Art. 63k. 1. W okresie pierwszych 2 lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec jest obowiązany powiadomić wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca o zmianie innych warunków niż wymienione w art. 63l ust. 1, określonych w zezwoleniu.

2. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, przez okres dłuższy niż 2 lata jest obowiązany powiadomić wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca o zmianie stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu.

Art. 63l. 1. W okresie pierwszych 2 lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu, zmienić stanowiska lub otrzymywać niższego wynagrodzenia niż określone w zezwoleniu, bez zmiany zezwolenia.

2. Zmiana zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie jest wymagana w razie zmiany nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a także przejścia zakładu pracy lub jego części na inny podmiot.

3. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie może być zmienione, jeżeli:

- 1) okres pozostawania bez pracy cudzoziemca przekracza 3 miesiące począwszy od dnia utraty pracy do dnia złożenia wniosku o zmianę zezwolenia w związku ze zmianą podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy;
- 2) cudzoziemiec nie powiadomił właściwego wojewody o utracie pracy;
- 3) cudzoziemiec przestał spełniać warunki do udzielenia zezwolenia, określone w art. 63a.

Art. 63m. W decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, określa się poza okresem ważności zezwolenia:

- 1) podmiot, u którego cudzoziemiec ma wykonywać pracę;
- 2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma być zatrudniony;
- 3) wynagrodzenie;
- 4) inne warunki zatrudnienia cudzoziemca.

Art. 63n. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpis decyzji o:

- 1) wydaniu, odmowie udzielenia i cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres co najmniej 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie wydanego przez to państwo dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE”;
- 2) udzieleniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE posiadaczowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

Art. 63o. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia wysokość minimalnego wynagrodzenia dla cudzoziemca wymaganego do udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w taki sposób, aby wysokość minimalnego wynagrodzenia nie była niższa niż równoważność 150% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.²⁾).

Art. 63p. Do zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, stosuje się przepisy art. 59, art. 60 ust. 1, 4, 4a, 5 i 6, art. 61 ust. 1, 2a–4, art. 62 ust. 1–7, 8, 8a i ust. 9 pkt 2 i 3 oraz art. 63 ust. 1.”;

7) w art. 65 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Do pięcioletniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1, zalicza się łączny okres legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli cudzoziemiec przebywał na tym terytorium na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1030/2002, z adnotacją „Niebieska Karta UE” nieprzerwanie przez co najmniej 5 lat, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez co najmniej 2 lata bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

6b. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący podstawę do udzielenia mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jest nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 12 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 18 miesięcy w okresie legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 6a.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251.

8) w art. 76 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

- „9) adnotację „Niebieska Karta UE” w przypadku zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 63a;
- 10) adnotację „uprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” w przypadku zezwolenia rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, który posiadał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone na podstawie art. 63a.”;

9) w art. 89 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen po pouczeniu go o tym obowiązku przez organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.”;

10) w art. 90:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który wynosi od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95”;

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być przedłużony jednorazowo do 1 roku, jeżeli przepisy polskiego prawa wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga jego wyjątkowa sytuacja osobista lub interes Rzeczypospolitej Polskiej.

1b. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, także po wydaniu decyzji o wydaleniu.”;

11) po art. 93 dodaje się art. 93a w brzmieniu:

„Art. 93a. 1. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, na wniosek cudzoziemca, dokonuje, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, pisemnego tłumaczenia podstawy prawnej decyzji, rozstrzygnięcia oraz pouczenia, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie.

2. Organ odwoławczy prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o wydaleniu zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza.”;

12) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1–3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 7 do 30 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 90 ust. 1a i 1b.”;

c) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen, po pouczeniu go o tym obowiązku przez organ właściwy do wydania tej decyzji.”;

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.”,

e) uchyla się ust. 3;

13) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. Do postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 93a.”;

14) po art. 98 dodaje się art. 98a i art. 98b w brzmieniu:

„Art. 98a. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, na wniosek cudzoziemca, może, w drodze decyzji, cofnąć ten zakaz, w przypadku gdy cudzoziemiec wykaże, że:

- 1) wykonał postanowienia decyzji o wydaleniu, decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innej decyzji, w której został orzeczony zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen lub
- 2) ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione przypadki, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

Art. 98b. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, odmawia cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, w przypadku gdy:

- 1) wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść.”;

15) po art. 99a dodaje się art. 99b w brzmieniu:

„Art. 99b. Zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 4 i art. 97 ust. 2a, określa się na następujące okresy:

- 1) od 6 miesięcy do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1, 1a, 3, 6, 11 lub 12;
- 2) od 1 roku do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 2 lub 8;
- 3) od 3 lat do 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 4, 4a, 7, 9 lub 10;
- 4) 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 5.”;

16) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:

- 1) istnieje ryzyko ucieczki cudzoziemca, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie o wydalenie;
- 2) wydano mu decyzję zawierającą orzeczenie o wydaleniu bez orzekania o terminie opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;
- 4) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę nielegalnie.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko ucieczki, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, występuje w szczególności, w przypadku gdy cudzoziemiec:

- 1) deklaruje brak woli podporządkowania się obowiązkom wynikającym z decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;

- 2) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, po uprzednim nielegalnym przekroczeniu granicy;
- 3) wjechał i przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen.”;

17) w art. 117 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku może uczestniczyć, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka lub funkcjonariusza odpowiadającego za jego funkcjonowanie, w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

18) w art. 128:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) została wydana decyzja zawierająca orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;”;

– uchyla się pkt 2,

b) w ust. 1a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2 pkt 4, chyba że jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.”;

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nadano rygor natychmiastowej wykonalności, dane cudzoziemca można umieścić w wykazie na podstawie tej decyzji, nawet jeżeli nie jest ona ostateczna.”;

d) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określony w decyzji zawierającej orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;”;

– uchyla się pkt 2–4,

e) uchyla się ust. 3a,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane cudzoziemca wykreśla się z wykazu po upływie okresów, o których mowa w ust. 3, oraz gdy decyzja orzekająca o cofnięciu zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen stała się ostateczna.”;

19) w art. 130 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu tej decyzji, gdy stanie się ostateczna.”;

20) w art. 131 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1, także o podstawie faktycznej wpisu.”;

21) w art. 131a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców umożliwia cudzoziemcowi, którego dane zostały umieszczone w wykazie, na jego wniosek, przeglądanie dokumentów dotyczących wpisu do wykazu w zakresie: jego danych osobowych, terminu obowiązywania wpisu, podstawy prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1, dotyczących także podstawy faktycznej wpisu. Przepisu art. 73 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

22) w art. 134a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 128 ust. 1 pkt 1 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu jedynie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.³⁾) w art. 87 w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 63a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 3. Do danych cudzoziemców umieszczonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. 1. Jeżeli dane cudzoziemca zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany na podstawie decyzji, wydanej w wyniku postępowania wszczętego po dniu 23 grudnia 2010 r. i zakończonego ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, na wniosek cudzoziemca, może wykreślić jego dane, gdy:

- 1) cudzoziemiec wykonał postanowienia decyzji, która stanowi podstawę wpisu w terminie określonym w decyzji lub
- 2) wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione przypadki, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców odmawia wykreślenia danych cudzoziemca z wykazu, gdy:

- 1) wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1206 i 1211 i Nr 291, poz. 1707.